

ikke uden Betydning for dette Rige, som derhos havde størst Interesse af, at den nuværende Uoverensstemmelse mellem Rigernes Hovedmynter bliver ophævet, og det er derfor, at der saavel fra Sverigs som fra de to andre Landes Delegeredes Side har kunnet opnaas Tilslutning til et i Kommissionen fremsat Forslag, der paa en mere ligelig Maade deler imellem de forffjellige Interesser, som hvert af de tre Riger har med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, og hvis væsentligste Punkter ere en fælles Hovedmynt af Guld, en fælles Regningsenhed og en fælles, paa Decimalsystemet grundet Myntinddeling.

Med Hensyn til Hovedmyntens Størrelse gaar vort Forslag ud paa, at der udpræges af Hovedmynten 248 Stykker, eller af en anden dobbelt saa stor 124 Stykker af et Kilogram fint Guld. Hvert Stykke af den førstnævnte vil saaledes komme til at indeholde $4,032258$ Grammer fint Guld, og der vilde altsaa, ifølge det ovenfor nævnte Sølvindhold af de nu gjældende Mynter, til Grund for Konverteringen være lagt et Værdiforhold mellem Sølv og Guld af

i Sverig	1 : 15, ⁸¹
i Norge	1 : 15, ⁶⁸
i Danmark	1 : 15, ⁶⁷

hvis man tænkte sig, at den nye Guldmynt ligefrem blev sat i Stedet for Sølvmynten. Medens dette for Sverigs Vedkommende mulig vilde støde paa Vanskeligheder, vilde det derimod for de to andre Rigers Vedkommende kunne tænkes iværksat, naar det virkelige Værdiforhold mellem Guld og Sølv paa Overgangstiden vilde blive det, som der i Kommissionen har været den overveiende Stemmning for at antage, og som udkommer efter en Gjennemsnitsberegning af Sølvpriserne i London i den sidste Tid, nemlig paa det Nærmeste 1 : 15,⁷⁰.

Dette Værdiforhold vilde nemlig medføre for Sverig en Nedsættelse af Mynten af $\frac{0,11}{15,70}$ eller lidt over 7 pro mille, og for de to andre Riger en Forhøielse af: for Norge $\frac{0,02}{15,70}$ eller lidt over 1 pro mille og for Danmark $\frac{0,03}{15,70}$ eller paa det Nærmeste 2 pro mille.

Skulde, som flere af Kommissionens Medlemmer finde sandsynligt, Sølvets Pris synke endnu dybere, vilde man mulig i Sverig kunne ligefrem gaa over til den nye Mynt.

Vi tillade os saaledes at anbefale det vedføjede Forslag til at udgjøre Grundlaget for en Uoverenskomst mellem de høie Regjeringer, idet vi, foruden de af det Foranførte fremgaaende Fordele, som vi tro at kunne tillægge dette Forslag, navnlig skulle fremhæve, at, hvis vort Forslag maatte blive gennemført, ville de i de tre nordiste Riger indførte Mynter komme til at staa i et heldigt Forhold til Udlandets større Myntsystemer, idet der vil indtræde følgende Forhold:

4 Guldfroner =	45 Mark tydsk,
9 — =	125 Francs,
2 — =	15 Mark Banko,

(dersom det af den hamborgske lovgivende Forsamling vedtagne Lovforslag om Bankomarkens Beregning efter Guld stadfæstes).

Herved vil ogsaa i det Væsentlige den Fordel opnaas for den større Handel med Tydskland, som var søgt ved det ovennævnte Forslag om at indføre den tydske Guld-hovedmynt.

Overgangen til den rene Guldmyntfod medfører Nødvendigheden af en Nedsættelse af de mindre Mynters Indhold af ædelt Metal. Guld kan nemlig ikke benyttes til Mynter under en vis Størrelse, efter som saadanne vilde faae saa ringe Dimensioner, at de i det praktiske Liv vilde blive ubrugbare. Man kan altsaa ikke undvære Sølvmynter; men da Guldet skal være eneste Værdimaalestof, og Sølvets Prisforhold til Guldet er foranderligt, kan man ikke